

۲۰۱۸/۱۱/۲۸

انیس

با میلاد با سعادت ناجی بشریت گلیم جهل و تعصب به بوستان مهر و تفکر عوض شد

سالها بود که زمین در حسرت باران حیاتبخشی می سوخت و درمان تشنگی، سیاهی و تیرگی خود را از آسمان آبی انتظار داشت، زیرا این زمین بود که به مکان خشک تعصبات و عقاید باطل و مرداب خرافات، تبدیل شده بود که ناگاه در شبی فراموش ناشدنی، باران رحمت الهی شروع به باریدن کرد و زمین تشنه را سیراب ساخت و گلی زیبا، بنام محمد بن عبدالله در کویر حجاز، شگوفا شد.

تولد آن جناب عطر دل انگیز ایمان را به مشام مشتاقان رسانید و چشمه های جوشان معرفت را در سینه ها، جاری ساخت. آری با میلاد با سعادت ناجی بشریت گلیم جهل و تعصب به بوستان مهر و تفکر عوض شد، آن پیام آور الهی، در شهر مقدس مکه در شب ۱۲ ربیع الاول به دنیا آمد و جهان هستی را با وجود مبارک خود، منور ساخت.

آن شب آسمان مکه ستاره باران شده بود و ساکنان عرش ملکوت برای تحویل دادن امانت خود به زمین آمده بودند، در همان زمان کنگره های کاخ کسری فرو ریخت و بت های جاهلی یکی پس از دیگری سقوط کردند، نور ایمان به سراسر دنیا تابید و پیام اسلام در قلب ها نفوذ کرد و بشر از چنگال ظلم و جهل، نجات یافت، اما با تأسف باید گفت ما در حالی خجسته میلاد با سعادت ناجی بشریت حضرت محمد مصطفی(ص) پیام آوری که با ظهورش بت پرستی شرک، تعصب، خشونت، زورگویی، زراندوزی و حق تلفی، جابه انصاف، عدالت، جوانمردی، عزت نفس، خودگذری و... عوض کرد، را گرامی میداریم و هر یک ما سنگ ایمان داری، خداپرستی و امت اسلامی را به سینه می کوبیم که اکثریت کشورهای اسلامی به خصوص جمهوری اسلامی افغانستان در آتش تعصبات کورکورانه، جنگ و خشونت های ذات البینی می سوزد که بدون شک این مسأله سبب تضعیف کشورهای اسلامی گردیده است.

رئیس جمهور غنی نیز دیروز در مراسم گرامی داشت از میلاد با سعادت پیامبر گرامی اسلام، گفت که اگر امروز در کشور ما جنگ و نزاع هنوز جریان دارد، خشونت و ناامنی از مردم قربانی می گیرد و با انواع ترس و نگرانی ها روبه رو هستیم و در برابر پیشرفت و ترقی جامعه ما هنوز موانع فراوان وجود دارد، این همه

نشانه آن است که ما درس های لازم و اساسی را از سیرت پیامبر ما، فرا نگرفته ایم و تعهد خود را به تعالیم حیات بخش او به جا نکرده ایم.

پس ای هموطنانی که فریب دشمن خورده اید و خود را امت پیامبر گرامی اسلام، خطاب می کنید، چرا به اوامر الهی و ارشادات دین مقدس اسلام تمکین نمی کنید و به ندای صلح طلبانه مردم، حکومت و علمای جهان اسلام لبیک نمی گوئید، برعکس به صلح دیگران ترجیح می دهید و با برادران مسلمان تان، طرف نمی آید، در حالیکه دین مقدس اسلام صلح را خیر دانسته و از مسلمانان خواسته است که میان تان صلح کنید و سرنوشت خود را به دست خود رقم زنید، که در این صورت یقیناً دیگر بهانه بی برای موجودیت دیگران و جنگ باقی نخواهد ماند.

پایان

